

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De prohibitione simplicis fornicationis. Pars V. Quæ habet quatuor capitula

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

piſſet ſanitatē, & poſt deberet ſequi gratiarū actio, & ſingulis diebus reddere deberet homo Deo & ſanctis aliquem ſenſum vel ſeruitium in ſignum liberationis: quia ſcriptū eſt, Erūate, & honorificabis me. Si quis tanto ardore quæreret curatiōnem ab illo igne infernali, quanto quærit curatiōnē ab illo, vix non eſſet quin impetraret. Hoc remedium docemur Sapient. 8. vbi ſic legitur: Vt ſcivi quoniam aliter non poſſum eſſe continens niſi Deus det, & hoc ipſum erat ſapientia, ſcire cuius eſſet hoc donum, alij dominū, & deprecatus ſum illum. Specialiter autem valet contra peccatum illud beata virgo Maria, quæ ſic amatrix eſt munditiæ in ſe, ſicut in aliis. Et ſpecialiter aliquod ſeruitium faciendum eſſet, vt ab hoc igne liberaret. Tamē in hac parte cauendum eſt à temerariis votis. ¶ Quintum remedium eſt, honeſta occupatio: quia, Otia ſi tollas, perire Cupidinis arcus. ¶ Sextum eſt, aqua ſapientiæ ſalutaris. Vnde in Canonica Jacob 3. Quæ de ſurſum eſt ſapientia, primum quidem pudica eſt, id eſt, pudici. reddens. Vnde Zachariæ 9. Vocatur vinum germinans virgines: id eſt, virginales affectiones. Et dominus Ioannis 15. Vos mundi eſtis propter ſermonem quem locutus ſum vobis &c. Hieronymus: Ama ſacras literas, & carnis vitia non amabis. Et Sap. 8. vocatur ſponſa. vbi ſic legitur. Quæſui ſponſam mihi eam aſſumere. In quo verbo inſinuat quod adhærere ſapientiæ, ſit remedium contra illicitas delectationes carnis. ¶ Septimum remedium eſt eleemoſyna. Vnde ſuper illud 1. ad Timot. 4. Pietas ad omnia utilis eſt. dicit Ambroſius, Si quis miſericordiam ſequitur, ſi lubricum carnis patiat, vapulabit quidem, ſed non peribit. ¶ Octauum remedium habet hoc vitium commune cum vitio gulæ. Et hoc remediū eſt conſideratio mortis, vel ſtatis, in quo caro poſt mortem futura eſt: quia iuxta verbum Gregorij, Nihil adeo valet ad domāda carnis deſideria, ſicut cogitare ſemper qualis caro ſit futura mortua, ſicut in tractatu de Gula diximus.

De prohibitione ſimplicis fornicationis. PARS V. Quæ habet quatuor capitula

De ordine dicendorum in iſta parte. Et quod ſimplex fornicatio ſit prohibita oſtenditur authoritatibus. CAP. I.

Quinto loco in tractatu de Luxuria eſt dicendum de ſimplicis fornicationis prohibitione. De qua hoc ordine dicemus. Primo oſtendemus ſimplicem fornicationem prohibita eſſe. Secundo oſtendetur eam prohibendā fuiſſe. Tertio oſtendemus quæſtionē illā, qua quæritur quare Deus prohibuit ſimplicem

plicem fornicationē, diabolicā esse & irrationabilē & irrisione dignā. Quarto ostendemus, quod egit Dominus misericorditer cū genere humano, quum simplicem fornicationē prohibuit: quū possit tamen alicui contrariū videri, ex hoc quod ferē totus mundus perire propter prohibitionē istā videatur: & quia hæc prohibitio videtur esse contra multiplicationem humani generis.

¶ Quod autem simplex fornicatio sit prohibita, probatur, Primo ex hoc quod legitur Deut. 23. Non erit meretrix de filiabus Israël. Secūdo ex hoc quod legitur 1. ad Cor. 6. Nolite errare, neque fornicarij, neque idolis seruientes, neque adulteri, neque molles, neque masculorum cōcubitores, neque fures, neque auari, neque ebriosi, neque maledici, neque raptores regnū Dei possidebunt. Tertio ex hoc quod legitur ad Galat. 5. Manifesta sunt opera carnis, quæ sunt fornicatio & c. Et subiungitur: Qui talia agunt, regnū Dei non consequentur. Quarto, ex hoc quod legitur ad Ephes. 5. Hoc scitote, intelligētes quoniam omnis fornicator, aut immundus, aut auarus, quod est idolorum seruitus, non habet hereditatem in regno Christi & Dei. Quinto ex hoc quod legitur Act. 15. quod dixerunt Apostoli & seniores fratres: Visum est spiritui sancto & nobis, nihil vltra imponere vobis oneris, quam hæc necessaria, vt abstineatis vos ab immolatis simulacrorum & sanguine, & suffocato, & fornicatione. Vbi dicit gl. interli. Necessaria sunt sine quibus non est salus. Vnde quū fornicatio ibi numeretur nisi quis ab ea absteat, non saluatur.

Quare dominus prohibuerit simplicem fornicationem. CAP. II.

Octo autem sunt per quæ potest ostendi quod simplex fornicatio prohibenda fuit. ¶ Primū est sterilitas, quæ frequenter est in illis, quæ indifferenter omnibus se exponunt. Si enim passim se omnibus exponere reddit eas steriles, sicut procurare sterilitatem contra legem naturalem est: sic exponere se, contra legem naturalem erit. ¶ Secundum est, quod educatio proli de naturali lege ad patrem pertinet, & educare eam non potest nisi eam agnoscat. Agnoscere verò prolem suam non potest pater, nisi matrem vt propriam habuerit. Vnde patet quod concessio simplicis fornicationis quæ impedit ne pater prolem suam educat, quodam modo est contra legem naturalem.

¶ Tertium est, crebra interfectio proli quæ sequitur ex fornicatione, & crebrior sequeretur si esset concessa. Matres enim non potentes proli prouidere, nec habentes auxilium à patre, suffocarent sæpe eam: sicut & hodie aliquæ faciunt. ¶ Quartum est hoc, quod vir reddit mulierem impotentem ad prouidē

uide

videndum sibi, & tempore quo est grauida, & quo iacet de prole, & quo occupata est circa prole educandā: quare videtur de lege naturali obligatus esse ad prouidendum ei tempore tali, quod concessio fornicationis impediret. ¶ Quintū est hoc, q̄ ita displicet viro quando vel vxor vel concubina se concedit alij viro. Secundum enim legem naturalem non deberet se coniungere alij mulieri, ex quo simile nollet fieri vllō modo. ¶ Sextum est, naturalis æquitas, quæ requirit hoc ne aliquis homo plus quā in vnā habeat, ne fortē sit aliquis qui nullā habeat. In æquali numero fuerunt fornicari à principio vir & mulier: nec est certum vter numerus per generationem amplius creuerit. Vnde sicut aliquis patet familias q̄ habet quatuor domos & quatuor filios, ordinat q̄ vnus non habeat nisi vnā, ne sit aliquis qui nullā habeat: sic Dominus ordinauit vt vir vnus nō habeat nisi vnā mulierem. ¶ Septimum est, pax generis humani. Si enim liceret cuiuslibet qualibet vti, sequerentur rixæ & odia, & multa homicidia. ¶ Octauum est, q̄ aliqua aues sunt, quarum est talis castitas, q̄ vna vni adheret vt patet in turturibus. Vnde quum nō minor debeat esse castitas hominis castitate turturis, vnus vir vni debet adherere mulieri. Indecēs est quod carnalior sit homo qui præter carnē habet spiritum rationale, quām auis quæ carnalitate habet solū. ¶ Possunt autē præter prædicta tres causæ assignari quare Dominus prohibuit aliquas voluptates, & secundum gustum & secundum tactum. ¶ Primo in signum domini. Vnde Augustinus dicit super Genes. Non erat vnde homo se dominum habere cogitaret, nisi ab aliquo prohiberetur. ¶ Secundum vt haberet homo vnde mereretur. Vnde August. similiter super Genes. dicit, Oportebat vt homo sub domino positus ab aliquo prohiberetur, vt virtus merendi esset obedientia, quæ sola verissimè est virtus. Si enim nihil fuisset prohibitum vel præceptū, nō posset aliquis male agere: & ideo non esset difficile, nec forsitan laudabile bene agere: quæ enim virtus est, si quis agat quod sibi placet? Sed in hoc est virtus magna, q̄ homo contra propriam voluntatem facit, & conformat se voluntati Dei. Vnde Sapiēs: Hoc solum virtuti adicies: quod propriæ voluntati detraxeris. Et poëta: Est virtus placidis abstinuisse bonis. Tertio vt homo assuescat proponere amorem Dei amori carnali. Ad amandum enim Deū super omnia tenetur homo ex illo mandato primo & maximo: Diliges dominū Deū tuū. Et ex sola transgressione huius mādātī posset aliquis damnari, etiā si nullū aliud speciale mandatū transgredereetur. Quod

Quod fatuum sit querere quare Dominus simplicem fornicationem prohibuerit.

CAP. III.

SEquitur videre quomodo illa quæstio sit diabolica & irrisione digna, qua quæritur quare Dñs prohibuerit simplicem fornicationem. Ideò verò diximus eam diabolicam, quia propofita est primo à diabolo talis quæstio, Gen. 3. vbi dixit ad mulierem: Cur præcepit vobis Dñs, vt non comederetis ex omni ligno paradisi? Ideò verò diximus eam irrisione digna: quia nullus proponeret alicui homini similem quæstionem, qui cum proftulto non haberet. Si veniret aliquis ad aliquem ciuem, & diceret ei, Quare nõ permittis filias tuas prostitui? quare vis eas maritari? Estis vos fatuus? diceret ipse. Quanto ergo potius ille fatuus potest reputari, qui de caelesti rege hoc audet quære, quare ipse filias suas nõ permittit fornicari, quare vult eas vel castas permanere, vel nuptiis tradi? Præterea, quære quare Dominus de re sua aliquid prohibuerit, est quære quare Dominus in re sua aliquid vel aliquod signum dominij tenuerit: quam quæstionem patet stultam esse: vt si quis quærat à rege Franciæ, quare non datis mihi totum regnum vestrum, vt nec aliquod signum dominij retineatis? Ibi permiserat Dominus bonum omne lignum, præter vnum, bene debuisset ei sufficere.

Quod Dominus misericorditer egerit cum hominibus, prohibendo eis simplicem fornicationem.

CAP. IIII.

EX iam dictis patet manifestum esse q̄ Dominus misericorditer egerit cum humano genere, quum simplicem fornicationem prohibuit viris, quia potius voluit eos habere fidele adiutoriũ, quã tales qui furarentur eis quicquid possent furari. Concubina: quæ nesciũt quandiu debent esse cum hominibus, furantur eis quicquid possunt. Cũ mulieribus etiã in hoc misericorditer egerit. Videns enim Dñs q̄ mulieres habituræ essent laborem in portando prolem in vtero, dolorẽ in parturiendo, sollicitudinẽ & occupationem & laborẽ in nutriendo, voluit vitos ante opus carnale eis obligari in iuuãdo eas. Cũ prole etiã misericorditer egerit. Frequenter enim periret proles, si simplex fornicatio esset cõcessa, vt prius ostẽdimus. Cũ toto etiã genere humano Dñs in hoc misericorditer egerit, cuius paci prouidit, Misericorditer etiam egerit cum genere humano, q̄ ab illa voluptate hominẽ cohibere voluit in parte qua nullus vitur nisi valde raro absque peccato. ¶ Ad id autẽ quod obijcitur, q̄ ferẽ totus mundus perit propter prohibitionem illam: Dicendum est, q̄ fortẽ plures perirent, si non esset prohibita fornicatio,

Ff

quæ modo pereant. Quia vel perirent propter nimium amorem quæ haberet ad mulieres. Vehemens enim amator propriæ uxoris, sicut dicit Ambrosius adulter est. Homines enim tunc nimis essent carnales: quia quæ non alliceret una, alliceret altera. Vnde Deu. 17. dicitur de rege, Nō habebit uxores plurimas, ne alliciât animâ eius, vel periret propter rapacitatē. Fornicariæ enim mulieres depauperât homines, & fures reddūt: vel propter odium, quando auferretur ab aliquo illa quâ amat: vel propter aliud peccatū quod fornicationem sequeretur. Ad id autē quod obicitur, quod hæc prohibitio est contra multiplicationē generis humani, in parte patet solutio ex hoc quod dictū est prius, quod illæ quæ omnibus supponūtur, steriles efficiuntur. Præterea, Dñs nō facit magnā vim in paucitate vel multitudine hominū. Vnde Eccl. 16. Ne iocūderis in filiis impiis, si multiplicentur. Et subiungitur: Melior est enim vnus timens Deū, quàm mille filij impij. Et vtilius est mori sine filiis, quàm relinquere filios impios. Et Eccl. 15. Non concupiscit Dñs multitudinem filiorum infidelium & inuulium. Scit enim Dominus quod melius fuisset malis mori sine filiis, quàm relinquere filios impios. Vnde Dominus bene præcepit vel consuluit illud. Ex quo hoc sequitur, quod pauciores sint homines: quoniam videlicet ad hoc quod plures saluentur, vel ad hoc meliores sint qui saluentur. Vnde ipse consuluit castitatē & virginitatem, & similia. Prohibitio verò fornicationis saltem ad hoc valet, quod perfectiores sint qui saluantur. Nota peruersitatem quorūdam hominū, quibus ibi displicet proprietas. vbi Deo placet, in mulieribus scilicet: & ibi placet, vbi Deo displicet, scilicet in possessionibus.

*De allegantibus impotentiam continentium. PARS VI. quæ
habet duo capitula.*

*De diuersis testimonijs scripturarum contra illos qui dicunt se non
posse continere. CAP. I.*

Vltimo in tractatu de Luxuria, dicendū est aliquid de impotentia continentium, quā multi allegant. Et primo ponemus diuersa testimonia scripturarū, quibus cōtra eos qui hoc dicunt possumus vti. Deinde ponemus multas rationes, quibus cōtra tales vtendū est. Et inter testimonia, Primò occurrit illud Gen. 4 quod dicit Dñs ad Cain, loquēs de peccato: Sub te erit appetitus tuus, & tu dominaberis illius. Vnde quasi mēdaciū Deo imponūt, qui dicunt se nō posse abstinere a peccato. Secūdo occurrit illud Job 6. Aut poterit aliquis gustare, quod gustatū affert mortē. Ex quo verbo videtur, quod potius deberet homo dicere,